

הלב שלך שווה בדיקה!

בן 35+
הלחם בחשש המוקד,
בוא עוד היום לאיבחון מוקדם
השקט הנפשי שלך
שווה את זה.

מכון לבריאות הלב
 הבדיקה כוללת:
 בדיקת קרדיולוג, א.ק.ג.
 א.ק.ג. במאמץ (ארגומטריה),
 בדיקות מעבדה.
 בית הרופאים, ריינס 18 פינת פרישמן תל אביב
 טלפונים: 03-244294, 03-221227

מודעות בטלפון
לכל העתונים
בכרטיסי אשראי במחירי המערכת

שרות ת.ד. ללא תשלום - חניה חופשית במקום

פרסום אידיאל
 אבן גבירול 110 ת"א, פתוח 7.30 - 20.00 רצוף

03-227117/8

זקוק דחוף למודעה?

מודעת

לשרותך 24 שעות ביממה

03-622828, 623311

לבעלי כרטיסי אשראי בלבד

תקליט חדש

אני קווקר

Civilized Man

CBS

על כך עתירה לבג"ץ. אחד מעורכי הדין כתב מאמר ארוך על השתלשלות הפרשה, ובין מאות הפרטים שהזכיר שכח רק פרט מרכזי אחד: שהעולם הזה אכן פירסם את התמונה של החוטף.

(כמה עיתונים, שהשלימו עם קשריהם, לא שכחו לציין כי התצלום של ענת סרגוסטי, שהופיע בשער העולם הזה, היה "מטושטש". אנחנו רוצים להתנצל על כך. נפעם הבאה, כאשר צלם-מערכת שלנו יצלם תמונה של חוטף-אוטובוס, שניות מעטות אחרי ההסתערות ודקות מעטות לפני הוצאתו להורג, הוא ידאג שהתצלום יהיה ברמה של סטודיו, בתאורה מתאימה, כך שישביע את רצונם של עורכי-העיתונים שהצטרפו לקשר ש לא לפרסם את התצלום.)

העובדה הפשוטה היא שהחלטת העולם הזה לפרסם תמונה זו, ויהי מה, היא — והיא לברכה — שברה את קשריהם, הביאה למינוי ועדת-החקירה הפנימית, וגרמה לפיצוץ העניין בעולם כולו. מיטב העיתונים בעולם ציינו זאת.

בהשוואה להחלטה זו, כל שאר המעשים היו מעטי-ערך.

שבויים בסוריה

בשבוע שעבר, כאשר טיפלי במדור זה בפרשה זו, כתבתי: המלחמה בינינו ובין העולם הערבי ככלל, ועם הפלסטינים בפרט, לא תסתיים מחר-מחרתיים. יש שבויים שלנו בכידיים, ועוד יהיו. לכן, אמרתי, יש לנו עניין מיוחד לשמור על קרובת חייהם של שבויים. לא ידעתי כי נבואה זו תתאמת במהירות-שיא. לפני שהתייבשה הדיו, עברו שלושה הישראלים את הקו בלבנון ונשבו בידי הסורים.

אין ספק שהשלושה עברו את הקו בטעות. קל לי לתאר זאת, כי ביולי 1982, יום לפני פגישתנו עם יאסר ערפאת, הייתי בחברת שרית ישי וענת סרגוסטי באותו המקום עצמו. במכונית בעלת לוחית-זהויה לבנונית, אך בניגוד לשלושה, היתה עימנו מכונית תושבת מקומית, שהכירה את הסכיבה. לא המשכנו ככביש, אלא נכנסנו לג'זבייל.

מיקרים כאלה קרו ועוד יקרו, בייחוד באווירה של שוויץ. אם אנחנו רוצים להגן על חיי אנשינו, אנחנו מצווים לשמור מכל משמר על חיי השבויים הנופלים בכידינו, ולא חשוב מה היה טיב מעשיהם. החלטה להרגם וריבורים בנוסח שמיר/ארגס — אף מחבל לא ייצא חיי — הם פשע כלפי חיילי ישראל ואזרחיה.

"הארץ" מתנצל

יש עיתונים שאינם אהבים להתנצל. עד כדי כך, שכאשר הם נאלצים להתנצל, הם עושים זאת בצורה שאיש מבין קוראיהם לא ישים לב.

בשבוע שעבר מצא הארץ לנכון להתנצל לפנינו על דברים שכתב בעיקבות פרשת-לוינסון. מספקני עם 10% מקוראי הארץ שמו לב להתנצלות זו, שהופיעה ביב במאי, בלי כותרת מתאימה. למען האחרים, הנה הנוסח:

תיקון

במאמרי "ההתנצלות" שהתפרסם ב"הארץ" ב-13.5.82, כתב יואל מרז'קוס כדלהלן: "במקור, בלי ארץ אבנר" הייתי חושב פעמיים, אם קבל בתקופה זו משלוחה של בנק הפועלים מידעה שבועית על עמוד שרש (אף שמדובר ב-1000 ש"ח) כשביצעו, כאשר בעיתונים אחרים אין רואים באתרית מידעית של הבנק בגלל המצב, מה יחשיב כי הברית על הדיכוי המכריז על עצמו, שהוא בלי מרא ובלי משא פנים?"

בידור העניין הייתה, כי "הערים הזה" לא קיבל שום מידע על ארץ אבנר, מטעם בנק הפועלים או שלוחתיה המידעית, שיש לה מקום לכתוב למען זה היו מטעם בית הקפה "אפריקה" שיש לו סניף בימינו מיוחד עם חברת "שראכרט", שהוא שיחה של בנק הפועלים.

אני מצטער אם נצטר בכתיבתי על של מי מרז'קוס הישם, כאלו קיבל "הערים הזה" טיבת הגאה כרשתי באמצעות מידעית אף פעם. זה אהבה מטעם בנק הפועלים או של שיחה שלי.

א.א. א.א. א.א.

קווא י'ן.

לפני שבוע האנטי לאחר הוויכוחים המזורזים ביותר שהתנהלו אי-פעם בטלוויזיה. היה זה עימות בין הר"ר יהושע רוטנשטריך, יו"ר מועצת העיתונות ועורכיו ותיק, ובין יוסי קליין, עורך הצהרון של מישפחת שוקן, חדשות. הם הוזמנו על-ידי דן רביב לדון, במיסגרת כותרת לילה, על פעולת הצנזורה בפרשת חוטפי-האוטובוס.

דבריו של רוטנשטריך היו מזועזעים. נציג זה של העיתונות הצדיק לחלוטין את פעולת הצנזורה. הוא גילה שעורכי העיתונים היומיים ניהלו את המאבק האחרון נגד סמכויות הצנזורה ב-1949. מאז הם מצאו "מורס ויוונרי" ומסתררים עם הצנזורה.

כלומר: לא איכפת לעורכים אלה שקיים בארץ מוסד החולש על כל כלי-העיתונות על פי תקנות-החירום של ממשלת-המנדט משנת 1945 — תקנות שהוגדרו בשעתו על-ידי בכירי המישפטים היהודיים, כגורעות מן החוקים שהיו קיימים בגרמניה הנאצית. לא איכפת להם שהצנזורה יכול לסגור כל עיתון בארץ, לכל תקופה שהיא, מבלי שכתב-המישפט העליון יוכל למעשה להושיע.

העורכים ונציגם מרושק-העונג שמחו על החלטת הצנזורה לסגור את דפוס העיתון חדשות (ולמעשה את העיתון עצמו) במשך ארבעה ימים. הם טענו בגלוי ש"מגיע לו".

גרוע מזה: הם העמידו פנים כאילו לא הופעלו סמכויות אלה במשך 25 שנים ויותר. בכך הוציאו בפירוש מן הכלל את העיתונות הערבית במזרח ירושלים, שהצנזורה סוגר אותה כל שני וחמישי. למעשה קיימת הסכמה בין העורכים כי עיתונות ערבית זו, המופיעה בעיר אשר עליה החל חוק ישראל, נמצאת מחוץ למעגל חופש-העיתונות. הם גם סבורים כי עיתונים ישראלים, שאינם שייכים לוועדת-העורכים, צריכים להיות חסרי-הגנה. זה חל על חדשות, וזה חל, כמובן, מאז ומעולם על העולם הזה.

אם אי-פעם היה ספק לגבי הכלל שחופש-העיתונות הוא עניין חשוב מדי מכדי להשאירו בידי עורכי העיתונים — הנה סולק הספק. עורכים אלה משלמים מס-שפתיים לעיקרון חופש-העיתונות, אך הם רוצים בסך-הכל לקיים "מורס ויוונרי" עם מוסד דיקטטורי מימי האנגלים, ועדת-העורכים, מוסד שחזר עתה לתפקידו המקורי לעזור לשלטון להשתיק פרשות, מעוניינת לסגור כל עיתון אשר יפר את קשריהם-השתקה שלה.

מילחמה על מה?

זה ברור. פחות ברורה היתה עמדתו של עורך החדשות. יוסי קליין רכש לעצמו שם כעורכו של חינמון ירושלמי, והוא חדש עדיין בתפקידו כעורך של עיתון אמיתי. לכן הקשכתי לו בעניין. נשארו בלבי ספקות כבדים.

הרושם החזק שעלה מדבריו היה כי הוא הפר כמזיד את הוראות הצנזורה לא כדי למחות על איסור-פירסום בלתי מוצדק, אלא כדי להתנגס בעורכי-העיתונים, שאינם משתפים אותו במועדיהם.

היתה בידוי ידיעה שנמסרה לו — ולכל העורכים — על-ידי דובר שריהביטחון, תוך מישאלה שלא לפרסמה, בצירוף הודעה שהצנזורה תמחק אותה בלאו הכי. היתה זאת הידיעה על מינוי ועדת-החקירה הפנימית לחקירת רצח שני חוטפי-האוטובוס. (דובר שריהביטחון כלל לא העז לבוא אל העולם הזה כמישאלה-דומה. ובצדק.)

מריכי קליין עלה כי הוא וחבריו התרגזו על כך שעורכי-העיתונים החליטו על קשריהם-השתקה זה מבלי לשתף אותם בדיון, ועל כן החליטו לפרסם את הידיעה מבלי להגישה לצנזורה. הוא היה בטוח כי העונש יהיה כמקובל, קנס של כמה אלפי שקלים. הוא נדהם ונזעם כאשר נקט הצנזור (קרי: ראש-הממשלה ושר-הביטחון) את השיטה המיוחדת-ירושלמית, וסגר את העיתון.

סיכסוך זה בין קליין ועורכי-העיתונים המתחרים היה הרבה יותר בולט בדבריו מאש הרצון העז ללחום על חופש-העיתונות, לשבור קשריהם-השתקה ולחשוף פשע-מילחמה, העלול להתנגס בכלונו.

הרבו מתחזק על רקע קורותיו המזורזים של התצלום שבידי חדשות. תמונה זו מראה בבירור את אחד מחוטפי-האוטובוס, אחרי הפיגוע, כשהוא חי ובריא. היא נפסלה על-ידי הצנזורה. אחרי שקראתי את כל המאמרים שפירסם חדשות על נושא זה, לא השתכנעתי כי הצהרון אכן נאבק כראוי על הזכות והחובה לפרסמה. הוא לא נקט את הפעולה שאנחנו נקטנו בה: להודיע לצנזור כי תוגש